

РОЗПОЧИНАЮТЬСЯ

ВИСОКОШКІЛЬНІ КУРСИ
УКРАЇНОЗНАВСТВА В УВУ
В МЮНХЕНІ

Мюнхен, Німеччина (Секретаріат УВУ). — На Високошкільних Курсах Українознавства в Українському Вільному Університеті будуть викладати цього літа професори і викладачі з різних країн (позбучно): М. Богатюк (ЗСА), Б. Вітошинський (Франція), В. Жила (ЗСА), А. Жуковський (Франція), І. Качуровський (Франція), В. Мороз (Канада) і Й. Сірка (Німеччина) та З. Соколюк (Німеччина).

(Закінчення на стор. 4-1A)

Губернатор Пенсильванії

проголосив прокламацію
Тижня Поневолених Націй

Губернатор Р. П. Кейсі підписує Прокламацію в присутності представників етнічних груп.

Гаррісбург, Па. — В Гаррісбурзі, столиці Пенсильванії, губернатор Роберт П. Кейсі проголосив 24-го червня „тиждень Поневолених“ націй від 19-го до 25-го липня 1987 року.

Прокламація Губернатора, — вимінює права, що ними користуються американці, — відносилася до етнічних громад Пенсильванії, які намагаються здобути вільність та справедливість для своїх поневолених батьківщин.

Проголошення „Тижня Поневолених Націй“ розпочато в 1959-му році, коли то Конгрес схвалив спільну резолюцію, якою уповноважено кожнорічного Президента З'єднаних Штатів Америки проголошувати таку прокламацію кожного року, а жоду часу, як свобода і незалежність всіх поневолених націй буде досягнута.

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. М.). — Коли спостерігаєш, як людський потік, наче повноводна ріка, з усіх усюдів стікається до Гарден Стейт Арте Центру, мимоволі задумишся над тим, що притягує людей на цей Український Фестиваль. Адже йдуть не лише з близьких околиць, але й з Вашингтону, Бостону, з Чикаго і навіть з Канади. У суботу, 13-го червня, це свято — День Спадщини — прийшло у мальовничу місцевість Голмелі уже тринадцятий раз.

Ми не пропустили ще ні одного Українського Фестивалю в Арте Центрі. — каже Петро Ковальчук з Канади. — Якщо минулими роками приїжджали одним авто, то тепер і двох замало: підросли внуки, тому хочемо, щоб і вони побачили, чим багатий наш край. А де, як не на фестивалі, це найкраще видно. Тут забували на якусь мить, що ти на чужині і ще більше відчувати себе членом великої родини — українського народу. Тому Фестиваль мантиє до себе, бо скрізь, на кожному кроці відчуваєш український дух, подих рідної землі.

Разом з родиною Ковальчук йдемо до велетенського шатра, де розмістилися численні столи зі зразками українського народного мистецтва. Тут і вироби з дерева, і кераміка, і біжутерія з українською тематикою, і

СОЮЗ БРАТСТВ І СЕСТРИЦТВ
НАРАДЖУВАВСЯ НА СОЮЗІВЦІ

Кергонксон, Н. Й. (Брат. Інф.). — Кінцем тижня 20-21 червня ц.р. відбулися тут успішні річні наради Союзу Українських Католицьких Братств і Сестрицтв Америки, пов'язані із відкриттям пам'ятника Патріарху-ви Йосифу Сліпому що його спорудив Український Народний Союз.

Річні наради Союзу скликаються щороку між трірічними делегатами з різних країн. Цього року влаштовано наради старшини Союзу та представників членських організацій в Кергонксоні, Н. Й., а їх господарем було Братство св. Володимира при місцевій Свято-Троїцькій церкві. В нарадах взяло участь 28 зареєстрованих учасників та понад 20 гостей, які прислухалися нарадам особливо в час доповіді. Заступлені були, крім чотирьох членів старшини Союзу, 13 братств і сестрицтв. Учасники наради прибули з таких осередків: Бріджпорт, Вашингтон, Гартфорд, Клівленд, Рочестер, Філадельфія і Чикаго.

Письмово привітав зустріч Владика Василь Лостен, на території якого відбувалися ці наради, як також о. митрат З. Злочовський із Свято-Михайлівської церкви в Філадельфії. Усні привітали о. Михайло Харин з місцевої парафії в Кергонксоні, інж. Олександр Пришляк, голова Кра-

Опісля учасники наради

(Закінчення на стор. 4)

Появилась книжка Л. Плюща
про Т. Шевченка

Едмонтон, Альберта. — Минулого року Канадський Інститут Українських Студій при Альбертському університеті видав 333-сторінкову книжку колишнього дисидента Леоніда Плюща п. з. „Екзод Тараса Шевченка. Навколо „Москалевої криниці“. Дванадцять статей.

Відомий літературний мовознавець Юрій Шевельов у своїй передмові до цієї книжки п. з. „Слово впроваду до Леоніда Плюща як шевченкознавця, згадуючи про особу Л. Плюща, каже, що він після звільнення з Дніпропетровської психічної тюрми, опинившись на Заході, продовжує свою правозахисницьку діяльність, але чимало наукової праці він присвячує літературознавству, друкуючи свої статті в

журналах. „Екзод Тараса Шевченка“ — його перша літературознавча праця книжкового формату. А характеризуючи твір Плюща, Ю. Шевельов пише так: „Говорячи тепер конкретно про працю Плюща, я схильний думати, що вона принесе не тільки нові погляди і що вона покаже нам принаймні деякі дуже істотні риси Шевченка-письменника й людини, яких ми досі як слід не знали“.

Треба теж пригадати, що Л. Плющ — автор книжки „Карнавал історії“, в якій він описує свою боротьбу в СССР та скитання, які йому довелося пережити.

Зацікавлені цією книжкою можуть звертатися на таку адресу: 355 Athavasca Hall, Edmonton, Alberta, T6G 2E8.

ВЕРХОВНА РАДА СССР
ПОТВЕРДИЛА УСІ ЕКОНОМІЧНІ
ПЛАНИ М. ГОРБАЧОВА

Москва. — Верховна Рада СССР, так званий „гумовий“ советський парламент, одногосподно, як треба було сподіватися, potwierдила усі економічні плани Михайла Горбачова, генерального секретаря ЦК КПСС, які раніше були прийняті на пленарних сесіях Політбюро і Центрального Комітету компартії.

З-посеред 1,500 делегатів на дводенну сесію Верховної Ради, яка відбувалася у Великому кремлівському палаці, не було ані одного делегата, який голосував би проти, або стримувався від голосування, як це буває у демократичних країнах світу. Одною з важливих економічних постанов Політбюро, ЦК КПСС і Верховної Ради СССР вважається надання більшої відповідальності й ініціативи для республіканських, обласних і районних керівників, а також керівників великих підприємств, які досі сліпо виконували зарядження згоди і не проявляли своєї власної ініціативи у страху перед партійними властями і КГБ, бо кожний необережний крок зроблений на власну руку, міг закінчитися судовою розправою і засланням на кілька років перебування у советських ГУЛагах на Сибірі чи в Центральній Азії.

Очевидно, компартія, зокрема Політбюро, надіється, що, проявивши свою ініціативу, керівники різних галузей економіки зроблять чудо із застоюваною советською економікою і сільськогосподарства, збільшать продукцію товарів, поліпшать їх якість і тим самим спричинять до збільшення оборотних капіталів, тобто держава матиме більший, як досі, прихід з товарів.

М. Горбачов й інші члени Політбюро брали участь в нарадах Верховної Ради, крім 64-річного Гайдара А. Алієва, якого ніхто не бачив від 1-го травня ц.р. В Москві поширилися чутки, що він тяжко хворий і перебуває на лікуванні у шпиталі.

СССР налагоджує
відносини з Іраном

Вашінгтон. Як повідомляє газета „Нью Йорк Таймс“, намагаючись жити заходів для попередження іранських атак на свої кораблі в Перській затоці, Советський Союз почав робити зусилля для налагодження відносин з Теграном.

Певну тривогу викликала у Вашингтоні недовіда візита в іранську столицю першого заступника міністра закордонних справ СССР Юлія Воронова. Повідомляють, що він заявив іранцям, що якщо вони не будуть нападати на советські кораблі в затоці, то Москва не підтримає американських спроб прийняти в Раді Безпеки ООН резолюцію про ембарго на доставку зброї Тегранові.

Крім того Ю. Воронцов висловив іранцям різкий протест з приводу нападу на советський корабель у травні цього року і натякнув, що Москва може вжити у відповідь певні заходи, якщо такі атаки повторяться. Подібні заяви зробили й інші советські представники.

Хоч Советський Союз продає велику кількість зброї Іраку, він докладає зусиль для того, щоб не допустити до розриву з Іраном. Тегран, зі своєї сторони, в останній час накинув на Москву і Вашингтон з різкими нападками за те, що вони погодилися захищати кувайтські кораблі в затоці.

Як відомо, Москва дала Кувайтові можливість зафрахтувати три советські танкери, а ЗСА уже наступного тижня повинні почати конвоювати 11 кувайтських танкерів, які тимчасово будуть мати американський прапор. Наступного тижня всі американські військові кораблі, необхідні для цього, будуть перебувати в Перській затоці.

ГОЛОВА ПАРТІЇ Демократичної справедливості Південної Кореї Ро Де У заявив, що відмовляється стати наступником теперішнього президента Чан Ду Гвана і що президента треба вибрати шляхом прямих виборів. Ро Де У переконував також, що треба поновити в політичних правах Кім Де Чана — головного противника теперішнього уряду Південної Кореї. Виступ Ро Де У викликав схвалення опозиції, яка настоює на зміні виборчої системи. У телевізійному виступі Ро Де У сказав, що перед тим, як написати текст цього виступу, він зустрівся з різними представниками корейського суспільства. „Я зрозумів, сказав він, що право вирішувати, хто повинен бути президентом, належить народові“.

В СССР ВІЙШОВ ЖУРНАЛ
„ГЛАСНОСТЬ“

Москва. Московський кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ Білл Келлер повідомив, що тут вийшов перше число журналу „Гласность“, який, як пише американський журналіст, видають дисиденти і звільнені недавно з тюрми політичні в'язні.

У зв'язку з виходом першого числа „Гласности“ Б. Келлер взяв інтерв'ю у редактора журналу Сергія Грігорянича, якого Келлер називав „літературним критиком, звільненим у лютому з тюрми після чотирічного ув'язнення“. Грігорянич розповів, що журнал від 50 до 100 машинописних сторінок — буде виходити 36 разів на рік. Журнал „видастесь“ на друкарських машинках і „тиражується“ за допомогою копіювального паперу.

За словами редактора, він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

У першому числі „Гласности“ надруковані стаття академіка Андрія Сахарова про необхідність перегляду советського Кримінального кодексу, стаття про неофіційний політичний клуб, матеріали про Українську

Католицьку Церкву і неофіційну нацистську організацію „Група довіря“, а також список політичних в'язнів чистотольської тюрми.

За словами Грігорянича, видавництво журналу запропонована фінансова допомога зі сторони „советських вкладників“. Зокордонні ці ті, хто хотів би передрукувати числа „Гласности“ на Заході.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

Грігорянич сказав, що він і його колеги 19-го червня вислали властям кілька примірників журналу і повідомили про пресову конференцію, присвячену виходу першого числа.

СВОБОДА **СВОБОДА**
український щоденник українська газета
FOUNDED 1983
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and Holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00.
Для членів УНАОу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

ВОНИ ВИСТОЯЛИ НА СТИЙЦІ

До редакції щоденника ці два останні місяці — місяці весняні й квітчастоподібні — надходили, на жаль, з громад не потішачі вісті. І це мова не про вістки з Єрусалиму, де відбувається розправа над нашим земляком і заодно над українським народом, а мова про втрати особисті й загальні, бо це якраз цієї пори кілька десятків наших найвишарпаніших громадян вибрався на вічну путь, до останньої хвилини вистоявши на стійці, бо жили вони турботою про громаду й працювали для її добра, без застерєжень і без оглядання часто-густо на своє здоров'я.

Одні із них відійшли в засвіти вже в поважному віці, і це природний стан речей. Інші ж — відійшли до болю передчасно, бо могли б ще нам подарувати п'ятнадцять-двадцять років, а то й більше, корисної праці для добра загалу.

Місяць травень бачив відхід у вічну дорогу визначного військовика, кадрового старшини, полковника Петра Содола Зілинського, завзятого гетьманця. Бачив місяць і відхід у краї світи відомого скульптора Андрія Дарагана, творця Шевченкового пам'ятника у Вінніпегу; у травні втратили ми незвичайно колоритну постать, українського, «містера-республіканця», що любив усіх рятувати з біди — адвоката Майка Михайла Пізнака; і втратили жертвового громадянина, ветеринарного лікаря д-ра Ігоря Гуру. У травні був теж похорон і сеніора пластуна і кооператора, незабутнього Атанаса Мілянця; і заслуженого довголітнього діяча жіночого руху в Галичині, мгр філ. Марії Ржепецької, з дому Боднар, колишньої голови 64-го Відділу Союзу Українок Америки в Нью Йорку і ентузіастки Українського Музею.

Цей сумний похід у засвіти продовжувався в червні, ще більш поглиблюючи свідомість проминатності всього і всіх у житті. Українська громада врядала в останню дорогу знову військового-патріота, генерала-поручника Василя Філоновича; незабаром після нього помер невідомий книголюб і збирач рідкісних словників (що їх він зібрав понад дві сотні) пластун Михайло Пежанський. А дуже швидко по ньому діаспорою потрясли вістки про раптову смерть ньюйоркчанина з великими зв'язками в американському політичному світі, адвоката Юрія Волпінця, і незвичайно діяльного й працювотого філадельфійця, проф. д-ра Петра Ю. Стерча, сина Срібної Землі, у особливий спосіб пов'язаного зі щоденником «Свобода», куди постійно дописував на теми Карпатської України, як і на загальні теми нашої діаспори.

Ще не замовкли дзвони Філадельфійської катедри Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, як з цього ж міста Братньої любови рано, в понеділок, 29-го червня прийшло сумне повідомлення, що українська журналістика понесла ще одну втрату — помер нагло у сні Олександр Татомір, що йому читачі щоденника зобов'язані частими й вдумливими рецензіями — на книжки (твори з прицілом протиукраїнським) — що появлялися англійською чи німецькою мовами. Розбір речевий св. п. О. Татоміром цих антиукраїнських книжок вчасно ставив нас на вірну стежку остероги проти ворожих нам підступів, а це робило того спочатку, «невидимого ворога» — видимим, а отже і менш небезпечним.

Оці наші втрати, та й більше їх, бо не всі світові пам'яті українці в Україні, що відійшли, тут ми згадали, зовсім природно повергли нас у сум, але й скерували нас одночасно на позитивні роздуми, бож як добре це було, що ці люди були поміж нами! Вони дали нам дуже багато! Своєю громадським виробленням, своїми знаннями й талантами, своєю безкорисливою діяльністю вони причинилися до того, що наша громада була, є і буде, бо великі й міцні підвалини кляли вони — кожний згідно з їхніми нахилами й можливостями — під оцю нашу спільну громадську будову, зорганізоване життя на поселеннях. Треба лише, щоб на їхні опустілі пости й становища стали інші українці й українки, щоб далі довершувати діла, що їх вони почали, з талантом, вмінням і посватою. І буде з їхнього життя для України, для якої вони трудилися, тривалий пам'ятник.

У КАРТАГЕНІ, Тенн., невеличкому фармеському містечку, стоячи на сходах перед мурованим будинком місцевого суду, 39-тї літній сенатор — демократ Альберт Гор Мол., проголосив свою кандидатуру на Президента З'їданих Стейтв Америки у виборах 1988 року, заявляючи, що він є кандидатом «нового полудня», і є «нестерпимий, щоб допомогти будувати нову Америку». Гор заявив, що політичні партії повинні висунути на президента, таку людину, яка б вміла змагатися з совєтським вождем Михайлом Горбачовим. Не називаючи поіменно особини, він все ж таки підкреслює, що 36-літній Горбачов є «лідер, який сполучив юнацьку енергійність з інновацією та досвідом».

Газета «Кришан Сасне Монитор» помістила у числі з 18-го червня ц. р., довшу статтю свого кореспондента в Москві Пола Квінни-Джалла про «правих росіян», чи радше групу російських «націоналістів», які, нібито, становлять загрозу для проповіданих Михайлом Горбачовим, «реформ» і взагалі його політичній «гласності», яка в опінії західних політичних спостерігачів, є звичайним обдурюванням совєтських громадян і немає жадного впливу на зміну сірого підсовєтського життя.

Дімітрій Васілев переконалий, що сатана і темні сили світу цього змовилися проти Совєтського Союзу і хочуть підмінувати його зсередини. До темних сил він зараховує в першу чергу сіоністів і масонів, які спричинилися до таких феноменальних явищ, як, наприклад, напруження між двома надпотугами, тобто між Совєтським Союзом і З'їданими Стейтами Америки, економічним занепадом в багатьох країнах світу, неуспіхами в сільському господарстві в СССР тощо. Д. Васілев, для рятуння «матушки Росії», організував і очолює організацію російських «патріотів» під назвою «Пам'ять», недержавну установу (невідомо тільки чи за дозволом Політбюро і КГБ). Для неіноформованого спостерігача, — кажуть коментатори, — виглядає на перший погляд, що ця неформальна організація — це збирище російських правих елементів, є свого роду відродженням

Члени організації «Пам'ять» влаштували навіть в Москві і Ленінграді демонстрацію, що її опісля критикували офіційні засоби масової інформації. Деякі газети називали членів «Пам'яті» чорносотенниками, «антисемітами», «визначними буржуазної правої ідеології». Але все це може бути тільки димовою заслона КГБ, бо чомусь після демонстрації нікого з цієї «чорної

В. Левенець

СИТУАЦІЯ В СССР І КРИЗА МОРАЛЬНИХ ВАРТОСТЕЙ НА ЗАХОДІ

російського націоналізму, який зрештою існував й існує весь час в Совєтському Союзі і його потихеньку толерували всі диктатори СССР, від Володимира Леніна починаючи та на М. Горбачова кінчаючи.

Васілев заявив, що йому особисто і його співробітникам є дуже важко розпізнати «чорних овець», шкідників і противників, бо вони працюють дуже законспіровано. Він, однак, назвав тільки одне прізвище, а саме Александра Яковлева, неголосуючого члена Політбюро, найближчого приятеля М. Горбачова і людини, яку в СССР почали називати «ідеологом горбачовських реформ». Але з другої сторони, «націоналіст» Васілев може бути корисним для М. Горбачова, якщо б, наприклад, його «реформ» почали «тріщати по всім швам» і треба би на когось скинути вину.

У загальному вся справа з «російськими націоналістами», «погрозовими списками», заявами Вознесенського й інших є призначена пропагандистами з Політбюро і КГБ для замулення мозків совєтським громадянам і звернення їхньої уваги також на інші справи, крім політики, економіки, «відкритого суспі-

льства», тобто «гласності» і обіцянок компартії змінити перебудувати і поліпшити життя в комуністичній імперії, чого ніколи не станеться за комуністичної влади.

Проблема бо лежить не лише в можливостях, якихось змін внутрішньої політики й економіки, яка в багатьох випадках узалежнена все ж таки від співпраці із Заходом, отже від доброго «політичного клімату», але в першу чергу від розроблення та значного зменшення продукції коштовної ядерної зброї. Цей зброєвий чинник, може мати позитивний вплив на внутрішні зміни в СССР і на формування більш лібералізаційної політики М. Горбачова, якщо така політика взагалі можлива до здійснення в комуністичній імперії — тоталітарній імперії. Як відомо, вся політика там була побудована на тоталітарному принципі і скерування її в іншому напрямі вимагало б основних, майже революційних стрясень, на що теперішні керівники СССР ніколи не погодяться, навіть якщо б вони мали позбутися популярного внутрішнього і за кордоном свого лідера, що є цілком можливе, якщо він дійсно настоюватиме на переведенні своєї політики, «гласності» за всяку ціну. Відомо ж, що так звана лібералізація за часів Нікіти Хрущова привела вже була великою мірою до послаблення імперських основ.

Не треба забувати, що (Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ Теодор Терен-Юсакіс КОНЦЕРТ МИТРОПОЛИЧОГО ХОРУ

Радіємо, що ювілейні святкування 1000-ліття Християнства України вже розпочалися. До них належить дуже цікавий і вагомий концерт новозаснованого міського Митрополічного хору в Філадельфії, який, пробуючи свого першого лету, виступив зі своєю програмою репрезентативних творів української релігійної музики, 31-го травня 1987 року, в залі Українського освітньо-культурного центру. (Нова зала чинить гарне враження, проте сцена для цього хору дещо замала). Хор під досвідченого диригенту відомого ентузіаста хорового діла Михайла Дябога складається із понад 75-ти членів і в вечірніх одягах (пані в білому), презентується додатно, як виглядом так і голосовим матеріалом.

Сопрани вибиваються повним і присмерним тоном, тільки мусять невідомо інтонувати у деяких місцях пісень. Альта зовсім добрі і можна сподіватися, що вони ще голосово навіть зміцніють. Тенорам потрібний більше справжній теноровий колір звуку, що з бігом пробовисень виконання. Баси мають у своїм фразуванні вагу і повагу, проте мусять ще краще злитися в одну і ту саму барву тону.

Хорові акомпанювала гнучко, знала вже з давніх літ. Галья Матурок-Рей. Крім хорових точок, виступила теж із грою на фортепіані наша мила і цінна піаністка Ірина Пелех-Зварич.

Програма концерту була, особливо для новоствореного і недосвідченого хору, виміною важка і відповідальна. Тому треба подякувати, як це в нелюдому часі, хор так без практики, що складався з хористів, деяких із третього покоління, які ніколи зовсім не були ще членами жадної хорової організації, потрапивши опанувати такі складні і вимагаючі церковні композиції. Самозрозуміло, що це, в першій мірі, заслуга Митрополита Стефана Сулики, що і вирішив цей концерт своєю привабливістю на ньому, церковних властей, далі працюючого і наполегливого диригента М. Дябога, а кінці охоти і відданість всіх хористів справі неперотного, величюго Празника.

Митрополічний хор розпочав свій виступ піснею Д. Бортнянського (1751-1825) «Тебе Бога хвалим», а опісля його ж Концертом I: «Воспойте Господіє пісню нову». Численний хор, іду чи дисципліновано за руками рук диригента, звучав потужно. В програмі були ще прегарні Бортнянського Концерт III: «Господи славо Твоєю возвеселити ся», Концерт XXIX: «Восхвало ім'я Бога» та Концерт XXXIII: «Чому у скорботі єс душе моя». Воно не легко повірити, що цей, «молитовний» хор, співаючи з нот, зумів опанувати оці довгі і

Піаністка Ірина Пелех-Зварич виступила з двома точками. Добре було почути сповитий медіаційний, «Прелюд а-моль» В. Барвінського у моцартистському граційстві, «Сонаті Ф. Дур» Бортнянського. В другій точці був виведений «Прелюд фіс-моль», оп. 4, ч. 2, Л. Ревуцького та «Концертний етюд а-моль» ч. 6. Паганіні-Ліста, що заблестіть магічною мелодійністю та технічною біглистю. Ірену варто б почути в індивідуальному концерті. Диригент М. Дябога, вивчаючи цей вагомий і піднесений репертуар із Митрополічним хором, доконав справді великого діла гідного поногого признання. Можна тільки запитати, як він дає собі раду з тим накопиченням обов'язків і праці на ниві диригентури, яка розподіляється не тільки на Америку, але і Канаду (Торонто). А далі концертнування в різних місцевостях. Вивчені і опановані вже Митрополічним хором композиції потребують лише ще деякого дальшого детального вишлідування, на яке потрібно дещо більше часу.

Сподіваємося, що Митрополічний Філадельфійський хор осягне якнайкращий розвій на дорозі його прийдешніх, ще важливіших ювілейних виступів.

(Продовження буде)

РОМАН С. ГОЛІЯТ ПАСТІРСЬКА І НАЦІОНАЛЬНА ПРАЦЯ СЛУГИ БОЖОГО АНДРЕЯ

В'їзд митрополита до Львова в чудовий вересневий день був справді тріумфальним в'їздом. Цілу площу і довгу широкую вулицю перед дворцем займали численні церковні процесії і неспроможні маси народу. На дворі готували митрополита: архієпископ Вільгельм, іменем царя Карла, вище духовенство, між ними і польське, найвищі представники цивільної та військової влади і делегати українських центральних установ. При брамі залізничного двірця привітав його святочного промовою голова Загальної Української Ради і Народного Комітету посол д-р Кость Левинський від українських організацій, а перед брамою собору Святого Юра, посол д-р Володимир Загайкевич від Української Парламентарної Репрезентації... Вечером відбувся раут у митрополічій палаті, на який запрошено наших видніших громадян і громадян з Львова і краю, що прибули на привітання митрополита. Були теж привітані архієпископ Вільгельм і брат митрополита граф Лев Шептицький, власник родинного села Шептицьких Прилбич біля Яворова (його вбили більшовицькі війська, як теж і його дружину у вересні 1939 р., як тільки прийшли до Прилбич). (стор. 76)

«Коли в 1939-му році поляки почали паціфікувати безборонне населення Галичини, то митрополит Шептицький вийшов з кінцем вересня 1930-го року до Варшави. Старався там про аудієнцію у Пилсудського, у міністра внутрішніх справ Наконечнікова — Ключовського, врешті й у президента Мосціцького, але всюди стрінувся з відмовою. Паціфікацію продовжувалося далі і далі. Йшли беззупинні арештування видніших українських громадян. Згадавши побіда митрополита Шептицького в справі припинення паціфікації була останньою його спробою інтервенції уряду. Більше він у нього не інтервенював уже ніколи. Між польським урядом і митрополитом Шептицьким поставила пера, яка зрештою існувала від самого початку між новою Польщею і українським народом». (стор. 97)

«Митрополит Шептицький був віцемаршалом Галицького Союзу й членом у Палаті Панів Державної Ради у Відні, де заступав інтереси українського народу. Громадський зацікавлення митрополита були справді дуже широкі. Цікавився він організацією Плас-

ту, а навіть спортивними організаціями української молоді. Бував теж незраз гостем на багатьох українських спортивних пописах на площі Сокола-Батька у Львові. Великою маніфестацією української молоді з цього краю було загальноукраїнське дводенне свято католицької молоді «Українська Молодь Христові» у Львові в травні 1933 р. На це свято прибула молодь з цілого краю в числі 100-ти тисяч і в маніфестаційному поході передв'їждувала на площі св. Юра перед митрополитом, віддаючи йому пошану за те, що він зробив для неї і для народу. Наше громадянство знало й те, що митрополит був одним з основників Земельного Гіпотечного Банку у Львові, єдиної української акційної банкової спілки в межах Австрії, а опісля в Польщі. Митрополит Андрій Шептицький, що був дійсним членом Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові і сам видатним науковцем з ділянки історії Східної Церкви і церковного мистецтва, мав завжди велике зрозуміння для потреб української науки і в зв'язку з нею також для українського шкільництва, головню академічного, якого в Галичині за австрійських часів не вдалося створити. За його починком поставив у Львові греко-католицька Богословська Академія з латинською і українською викладавкою мовою та з українською мовою уряду-

(Закінчення на стор. 3)

Григорій Мигаль 80-РІЧЧЯ Т-ВА „ПРОСВІТА“ У ТАНДЕР БЕЙ.

На терені нинішнього міста Тандер Бей, а колись двох близьких міст Форт Вільям і Порт Артур, існує три окремі товариства «Просвіта». Посторонній людині може це видаватися дивним, що в одній місцевості і то невеликій (120,000 населення, а біля 10,000 українців) існує аж три такі самі товариства. Чи не краще їм об'єднатися в одне? Але постання трьох окремих, з тотожними статутами, колись, і на існування їх у теперішній час, склалася і ще далі складаються специфічні умови, а головню теренова розтаженість міста. Коли появились тут перші українські поселенці, вищезазначені місцевість вже тоді простягнулася зі сходу на захід понад західним берегом озера Супіріор. Деяка кількість українців поселилася східній частині Форт Вільяму, недалеко залізничних станцій, водного порту та збіжжисних елеваторів. І тут власне зорганізовано першу «Просвіту».

Згодом наступні емігранти поселилися на західних окраїнах Форт Вільяму та в Порт Артурі, що висунулися далі на схід. І та теренова віддаленість тих трьох груп, при тодішній мізерній міській комунікації, заставила українців організувати окремі товариства в догодних місцях для західної, центральної та східної групи. У три роки після першої, в 1909 році, організувалося Т-во «Просвіта» в Порт Артурі і в Вест-Форт Вільям.

Ідеї першої «Просвіти», що постанала у Львові 1868 року, глибоко залягли в серцях українців, які переїздили на цей континент і осідали в Форт Вільям і Порт Артур.

Після бенкету і офіційної частини, відбулась концертна програма. Мішаний хор «Карпати», під управою

голову, Лев Івасиків — секретар, Оріся Яремчук, Беті Карпюк, Софія Мендик, Петро Михайлишин, Мирослав Козоріз — члени; Ілько Яремчук — голова Товариства. Само відзначення ювілею заплановано влаштувати 25-го жовтня 1986 року, бенкетом з доповіддю та концертною програмою. Останні два місяці проходила інтенсивна підготовка. За проєктом Л. Івасикова замовлено металеві пам'яткові жетони, в трьох кольорах, українською та англійською мовами. Замовлено синьо-жовті стрічки і серветки з відповідним написом. Заходами П. Михайлишина влаштовано пресову конференцію з представниками місцевих засобів інформації. Після цього на радіових та телевізійних станціях появились інтерв'ю, проведені з головою «Просвіти» І. Яремчуком. У всіх англомовних місцевих органах появились ретроспективно-історичні огляди, а навіть редакційні, — про цілі, завдання та працю «Просвіти».

До участі в бенкеті запрошено всі місцеві громадські організації з Комітетом Українців та Українок Канади. Окремо запрошено посадики міста Джек Местера, провінційного посла Микі Геннесі та федерального члена Палати послів Ін Ангуса. Були теж прошені всі місцеві українські священники. Всю, доволі широкую, кореспонденцію українськомовною полагодував Г. Мигаль, а англійськомовну — Оріся Яремчук.

Бенкет, як звичай велить, почато і закінчено молитвою, яку провели о. кирилошани Юліян Габрусевич і о. протоієрей Павло Змієвський. Хор «Карпати» виконав «Отче Наш». В імені всіх організацій вітав «Просвіту» з ювілеєм Ілько Козира, голова відділу КУК. За ним вітання з ювілеєм склав посадики міста, передаючи пам'ятковий «шит», провінційний посол, вітаючи, також «Свучив «шит» провінції, а федеральний виготовив спеціальну гратуляційну грамоту, окремо для «Просвіти», окремо для кожного учасника. Ці грамоти роздано присутнім разом з ювілейним тортом. Доповідь про 80-річний історичний шлях «Просвіти» прочитав автор цих рядків. (Нижче в скороченні подана його промова).

Після бенкету і офіційної частини, відбулась концертна програма. Мішаний хор «Карпати», під управою

Орісі Яремчук і піанно — супроводі Олі Савчук, виконав: «Просвіто», «Просвіто!», гимн «Просвіти», слова Петра Франка, музика Я. Ярославенка, «Ой у вишневому садочку» народна, обробка А. Авдієвського, «Засяло сонце», музика І. Недільського. Зіновія Змієвська прочитала коротку поему О. Олеса «Я бачив вас». Танкова школа «Веснянка», під керівництвом Ярослава Карпюка, викопила три точки програми: «Привіт-Коломийка», «Козачок» і «Гопак». Далі продовжувався вечір забавою з танцями.

Як згадано вище, автор цієї статті під час відзначувань 80-річчя «Просвіти» подав перекрест її постання і діяльності в північно-західному Онтарію. Ось слова із його доповіді:

Дуже часто можна почути запитання: «Вот міне Просвіта? На це коротка відповідь (за Енциклопедією Українознавства т. VI): «Просвіта» — це синонім до слова «Освіта», що в англійській мові означає «Едьюкейшн». Звичайно під словом «освіта», «едьюкейшн» розуміємо шкільне аудиторне навчання. Але в слові «Просвіта» треба розуміти освіту в її ширшому значенні, тобто все те, що збільшує знання людини, включно з національною свідомістю.

З такою ціллю, з таким завданням провідні мужі міста Львова в Західній Україні — Галичани заснували перше Товариство «Просвіта» 8-го грудня 1969 року. Ця перша «Просвіта» почала зразу організувати свої відділи, звані філії, в інших містах Галичини і Буковини, а по селах читальні «Просвіти». Згодом «Просвіта» почала поширювати коло своєї діяльності і на інші ділянки життя, як кооперативну, економічну, агрикультурну тощо. З часом поставали інші нові організації, які перебрали від «Просвіти» ці специфіковані ділянки. Таким чином ця «Просвіта» стала, наче матір'ю інших організацій, які пізніше постанали. Як згадано вище, організаційна мережа «Просвіти» поширилася по всій українській території під Австрію, а навіть потім, по першій революції в Росії, і на Східних Землях України.

Наша дума...

(Закінчення зі стор. 1)

Віталій Литвин — художник-графік з Торонто — відомий як автор ілюстрацій переважно творів Тараса Шевченка та Лесі Українки. Муза Великого Кобзаря надихнула його на створення графічних картин „Заповіт“, „Думи мої, думи“, „Тризна“, „Розкажи мені, море“, „Гамалія“, „Садок вишневий коло хати“ та інших. Нині в творчому доробку В. Литвина 14 картин до творів Шевченка. Він має намір створити ще 50-60 і видати „Кобзар“ мовами народів світу зі своїми ілюстраціями.

Є в художника і картини, що відображають велику подію в житті нашого народу — Тисячоліття Хрищення України. Одну з них — „Боже великий єдиний, нашу Україну храни“ — В. Литвин привіз на Фестиваль.

„П'ять років я працюю над серією картин до Тисячоліття, зібрав і вивчив багато історичних матеріалів, — розповідає художник. — Почав серію „Християнська доба“. Хочу створити 25 картин. В наступному році планував відкрити виставку в релігійних музеях Парижу і Риму.

З новими творами прибули на Фестиваль художниці Марта Анна Шраменко з Пассейку, Н. Дж., Володимира Васічка з Савт Орандж, Н. Дж., скульптор Франк Височанський з Блейкл, Па., та інші. У кожного з них своя тематика, своя творча школа і свої прихильники. Вперше в Гарден Стейт Арте Центрі виславив на суд глядачів свої рисунки графік з Канади Роман Раделицький.

Великим попитом користувалися платівки і касети з записами музичних творів популярних співаків, ансамблів, композиторів. Все це радо купували гості Фестивалю, щоб поповнити свої фонотеки. А ті, що цікавилися літературою, могли придбати для своїх домашніх бібліотек нові твори видавництва „Пролог“, видання УВАН та інші книги.

Мав свій стелд і Український Народний Союз. На ньому були представлені видання УНСОУ — щоденник „Свобода“, „Український Тижневик“, журнал для дітей „Веселка“, щорічні „Альманахи“. Координатор братської діяльності Андрій Воробець і агент продажу забезпечив Михайло Стецина давали обширні інформації про діяльність та історію цієї найстаршої і найбільшої у вільному світі української організації, що існує вже 93 роки.

А на широкому полі стадіону розгорілися спортивні баталії. Спорт завжди був і залишається популярним, тому і на Українському Фестивалі він збирає велику кількість глядачів. У цьому році в спортивній програмі взяла участь рекордна кількість дружин копаного м'яча і відбиванки. Про це обширно розповіли у „Спортивних вістях“ вчорашнього числа „Свободи“ Омельян Твардовський, який був відповідальним за спортову програму. Як твердить фестивалі

спостерігачі, симпатиків українських вареників і голубців було у цей день не менше, ніж прихильників „Чорноморської Січі“ — першу на Ню Джерзі з копаного м'яча. Були тут і свої чемпіони, які напевне могли б потрапити до „Книги рекордів“ Гіннеса. У поплудневих годинах, коли на Фестиваль прибули усі, хто хотів прийти, до столів було пробитися. Особливо до столів громад, які зарекомендували себе смачною їжею. А таких було багато. Бо українські жінки уміють не лише гарно вишивати, майстерно розписувати писанки, але й смачно варити.

Велика черга стояла і до стелду Українського Народного Дому з Джерзі Сіті. Олесь Благітка, Михайло Пилипчук та їх помічники швидко відпускали відвідувачів. За фестивалний день вони продали понад 4,000 вареників — значно більше, ніж торік. Щоб зробити їх, 12 жінок трудилися три дні. І безплатно. А всього з Фестивалю члени цього Народного Дому привезли понад

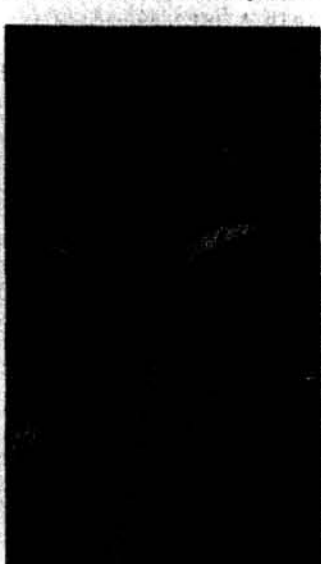
Стелд Українського Народного Союзу.

2,000 доларів, які будуть використані на курси писанок, вишивки, на дитячий танцювальний ансамбль та на інші добрі справи. Тож честь і шана усім тим організаторам, які потрудилися, щоб не лише багатими і щедрими були фестивалні столи, але й щоб фінансово зміцніли їх громади.

„Кидалося у вічі і те, що на ньогорічному фестивалі було багато молоді. Значно більше, ніж попередніми роками. Нерідко можна почути закид „Де наша молодь?“ Тут, на Фестивалі, молодь була скрізь і за станками з мистецькими зразками, і за столами з їжею, і на полі стадіону, виступала в концертах молодих виконавців і на сцені амфітеатру. У цьому році молодь активно включилася і в організацію самого Фестивалю. І Рома Миськів — голова Фестивального комітету, і члени комітету Божена Полянська, Олег Миськів, Володимир Касіян, Петро Герула, Андрій Футей та багато інших — з молоді генералі. Вони надалися уже тут, далеко від землі своїх предків. Відрадно бачити, як молодь бере в руки стерно і продовжує славні традиції своїх батьків і дідів. Козацькому роду таки нема переводу!

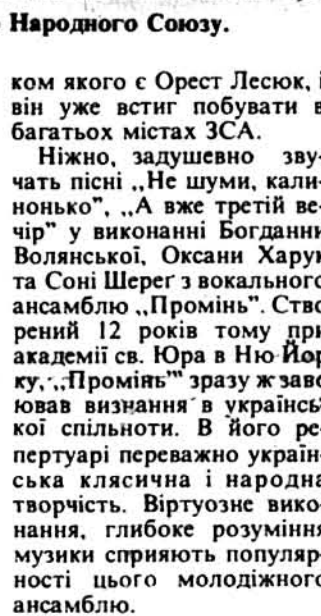
В зустрічах друзів і знайомих, в широкіх розмовах швидко минає час. Та ось мелодії української музики скликають на концерт молодих виконавців, що відбува-

ється на площі під відкритим небом. Розпочинає концерт танцювальний ансамбль „Лиман“ з Балтимору, Мерленд. Молоді танцюристи зразу ж завоюють симпатії глядачів. Деякі з них тут створено цей ансамбль, хореографом і мистецьким керівником.

Конферансьє Роман Швед на сцені амфітеатру.

Серед глядачів були люди різних національностей. Судячи з оплесків, їм припали до душі і нестримний „Аркан“, і темпераментна „Гуцулка“, і жартівливий „Пі вторак“, і коломийки. А особливо троїста музика. Про свою троїсту музику гуцули створили потягачі легенди. Три легіни — скрипаль, цимбаліст і сопілкар — закохалися у дівчину. Вибравши нареченого, дівчина запропонувала їм прилюдно змагатися у грі: чи виконання народних найкращим, за того вона і вийде заміж. Кожний легінь грав на своєму інструменті найулюбленішу мелодію. Та виконання було таким майстерним, що жадний з них не дівав переваги. Тоді дівчина звелла кожному заграти одну і ту ж пісню. Але й цього разу нікому з них не змогли віддати першості. І запропонували легіням грати разом. Так від спільної гри народилася нечувана досі чарівна музика. І народившись: неможливо розлучати легінів. А музику ту назвали троїстою... Як добре, що філадельфійський „Черемош“, його мистецький керівник і хореограф Дмитро Сироганів та інструктор Галина Стефурак-Караман дають, щоб троїста музика, що є частиною нашого духовного надбання, не канула в забуття. Брав участь у концерті і популярний дует — Дарка

Українську народну пісню „Ой у полі криниченька“ виконують (зліва) Надія Цвітков, Клавдія Мельник та Лідія Рудич з ансамблем „Черемшина“.

Члени танцювального ансамблю „Лиман“ перед виступом.

Виступають наймолодші учасники Фестивалю — танцювальний ансамбль Українського Народного Дому з Джерзі Сіті. Особливо сподобався глядачам народний танець „Гопака“, що його виконали 6-7 річні танцюристи. В їх очах горіла радість, адже і їм випала честь брати участь у цьому „дорослому“ святі мистецтва і виступати перед такою численною і вибагливою публікою.

На „сцені“ — гуцульський танцювальний ансамбль „Черемош“ з Філадельфії. Звучить троїста музика. Молоді легіни виконують опришківський „Аркан“ улюблений танок Олексія Довбуша. У кинтарях, кри- снях, постоллах, з топиря-

ми, вони ніби зійшли з зелених Карпат, щоб тут, на вільній американській землі, зустрітися з святом української мистецтва, він загадав, що „цією імпрезою ми віддаємо належне жертвам чорнобильської катастрофи“.

Дж. Зілаць високо оцінив українців, які своїм мистецтвом вносять вклад у збагачення і розвиток американської культури.

Голова Фестивального комітету Рома Миськів, вітаючи гостей, підкреслює, що метою цього щорічного Дня Спадщини є пригадати рідну Батьківщину тим, які її пам'ятають, а тим, які ніколи не бачили, відтворити її образ у своїй уяві і викресати любов до неї, до її народу, традицій, мови, мистецтва. „Зберігаймо і плекаймо свої традиції і мову! Роблячи це, ми не розплинемося в чужому національному ідентичності“, — закликала вона, звертаючись до земляків українською мовою, а відтак свій виступ переклала англійською мовою для гостей інших національностей.

Від стейтової Координаційної ради Відділу УККА присутніх привітав голова Володимир Янів.

Звучить американський, а відтак український гімн. Сотні глядачів в амфітеатрі підхоплюють його. Починається мистецька частина програми. Її відкриває „Вітальним танком“ широким танцювальний ансамбль „Сизокрилі“ з Нью Йорку, хореографом якого є Рома Прийма-Богачевська. Танцюристи за традиційним українським звичаєм вітають фестивалних гостей хлібом-сіллю.

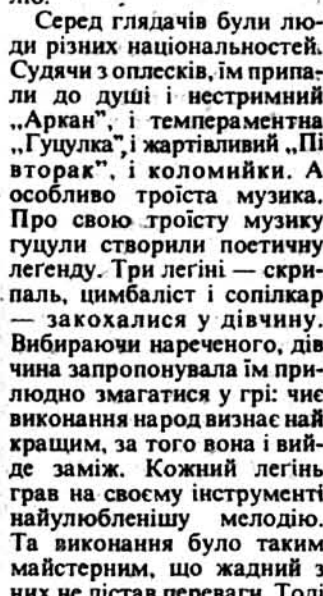
З новими творами прибули на Фестиваль художниці Марта Анна Шраменко з Пассейку, Н. Дж., Володимира Васічка з Савт Орандж, Н. Дж., скульптор Франк Височанський з Блейкл, Па., та інші. У кожного з них своя тематика, своя творча школа і свої прихильники. Вперше в Гарден Стейт Арте Центрі виславив на суд глядачів свої рисунки графік з Канади Роман Раделицький.

Великим попитом користувалися платівки і касети з записами музичних творів популярних співаків, ансамблів, композиторів. Все це радо купували гості Фестивалю, щоб поповнити свої фонотеки. А ті, що цікавилися літературою, могли придбати для своїх домашніх бібліотек нові твори видавництва „Пролог“, видання УВАН та інші книги.

Мав свій стелд і Український Народний Союз. На ньому були представлені видання УНСОУ — щоденник „Свобода“, „Український Тижневик“, журнал для дітей „Веселка“, щорічні „Альманахи“. Координатор братської діяльності Андрій Воробець і агент продажу забезпечив Михайло Стецина давали обширні інформації про діяльність та історію цієї найстаршої і найбільшої у вільному світі української організації, що існує вже 93 роки.

А на широкому полі стадіону розгорілися спортивні баталії. Спорт завжди був і залишається популярним, тому і на Українському Фестивалі він збирає велику кількість глядачів. У цьому році в спортивній програмі взяла участь рекордна кількість дружин копаного м'яча і відбиванки. Про це обширно розповіли у „Спортивних вістях“ вчорашнього числа „Свободи“ Омельян Твардовський, який був відповідальним за спортову програму. Як твердить фестивалі

спостерігачі, симпатиків українських вареників і голубців було у цей день не менше, ніж прихильників „Чорноморської Січі“ — першу на Ню Джерзі з копаного м'яча. Були тут і свої чемпіони, які напевне могли б потрапити до „Книги рекордів“ Гіннеса. У поплудневих годинах, коли на Фестиваль прибули усі, хто хотів прийти, до столів було пробитися. Особливо до столів громад, які зарекомендували себе смачною їжею. А таких було багато. Бо українські жінки уміють не лише гарно вишивати, майстерно розписувати писанки, але й смачно варити.

Конферансьє Роман Швед на сцені амфітеатру.

Серед глядачів були люди різних національностей. Судячи з оплесків, їм припали до душі і нестримний „Аркан“, і темпераментна „Гуцулка“, і жартівливий „Пі вторак“, і коломийки. А особливо троїста музика. Про свою троїсту музику гуцули створили потягачі легенди. Три легіни — скрипаль, цимбаліст і сопілкар — закохалися у дівчину. Вибравши нареченого, дівчина запропонувала їм прилюдно змагатися у грі: чи виконання народних найкращим, за того вона і вийде заміж. Кожний легінь грав на своєму інструменті найулюбленішу мелодію. Та виконання було таким майстерним, що жадний з них не дівав переваги. Тоді дівчина звелла кожному заграти одну і ту ж пісню. Але й цього разу нікому з них не змогли віддати першості. І запропонували легіням грати разом. Так від спільної гри народилася нечувана досі чарівна музика. І народившись: неможливо розлучати легінів. А музику ту назвали троїстою... Як добре, що філадельфійський „Черемош“, його мистецький керівник і хореограф Дмитро Сироганів та інструктор Галина Стефурак-Караман дають, щоб троїста музика, що є частиною нашого духовного надбання, не канула в забуття. Брав участь у концерті і популярний дует — Дарка

Українську народну пісню „Ой у полі криниченька“ виконують (зліва) Надія Цвітков, Клавдія Мельник та Лідія Рудич з ансамблем „Черемшина“.

Члени танцювального ансамблю „Лиман“ перед виступом.

Виступають наймолодші учасники Фестивалю — танцювальний ансамбль Українського Народного Дому з Джерзі Сіті. Особливо сподобався глядачам народний танець „Гопака“, що його виконали 6-7 річні танцюристи. В їх очах горіла радість, адже і їм випала честь брати участь у цьому „дорослому“ святі мистецтва і виступати перед такою численною і вибагливою публікою.

На „сцені“ — гуцульський танцювальний ансамбль „Черемош“ з Філадельфії. Звучить троїста музика. Молоді легіни виконують опришківський „Аркан“ улюблений танок Олексія Довбуша. У кинтарях, кри- снях, постоллах, з топиря-

ми, вони ніби зійшли з зелених Карпат, щоб тут, на вільній американській землі, зустрітися з святом української мистецтва, він загадав, що „цією імпрезою ми віддаємо належне жертвам чорнобильської катастрофи“.

Дж. Зілаць високо оцінив українців, які своїм мистецтвом вносять вклад у збагачення і розвиток американської культури.

Голова Фестивального комітету Рома Миськів, вітаючи гостей, підкреслює, що метою цього щорічного Дня Спадщини є пригадати рідну Батьківщину тим, які її пам'ятають, а тим, які ніколи не бачили, відтворити її образ у своїй уяві і викресати любов до неї, до її народу, традицій, мови, мистецтва. „Зберігаймо і плекаймо свої традиції і мову! Роблячи це, ми не розплинемося в чужому національному ідентичності“, — закликала вона, звертаючись до земляків українською мовою, а відтак свій виступ переклала англійською мовою для гостей інших національностей.

Від стейтової Координаційної ради Відділу УККА присутніх привітав голова Володимир Янів.

Звучить американський, а відтак український гімн. Сотні глядачів в амфітеатрі підхоплюють його. Починається мистецька частина програми. Її відкриває „Вітальним танком“ широким танцювальний ансамбль „Сизокрилі“ з Нью Йорку, хореографом якого є Рома Прийма-Богачевська. Танцюристи за традиційним українським звичаєм вітають фестивалних гостей хлібом-сіллю.

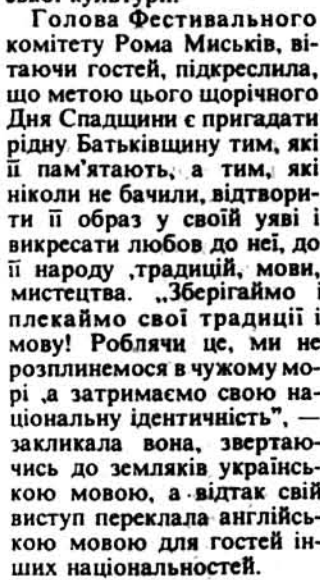
З новими творами прибули на Фестиваль художниці Марта Анна Шраменко з Пассейку, Н. Дж., Володимира Васічка з Савт Орандж, Н. Дж., скульптор Франк Височанський з Блейкл, Па., та інші. У кожного з них своя тематика, своя творча школа і свої прихильники. Вперше в Гарден Стейт Арте Центрі виславив на суд глядачів свої рисунки графік з Канади Роман Раделицький.

Великим попитом користувалися платівки і касети з записами музичних творів популярних співаків, ансамблів, композиторів. Все це радо купували гості Фестивалю, щоб поповнити свої фонотеки. А ті, що цікавилися літературою, могли придбати для своїх домашніх бібліотек нові твори видавництва „Пролог“, видання УВАН та інші книги.

Мав свій стелд і Український Народний Союз. На ньому були представлені видання УНСОУ — щоденник „Свобода“, „Український Тижневик“, журнал для дітей „Веселка“, щорічні „Альманахи“. Координатор братської діяльності Андрій Воробець і агент продажу забезпечив Михайло Стецина давали обширні інформації про діяльність та історію цієї найстаршої і найбільшої у вільному світі української організації, що існує вже 93 роки.

А на широкому полі стадіону розгорілися спортивні баталії. Спорт завжди був і залишається популярним, тому і на Українському Фестивалі він збирає велику кількість глядачів. У цьому році в спортивній програмі взяла участь рекордна кількість дружин копаного м'яча і відбиванки. Про це обширно розповіли у „Спортивних вістях“ вчорашнього числа „Свободи“ Омельян Твардовський, який був відповідальним за спортову програму. Як твердить фестивалі

спостерігачі, симпатиків українських вареників і голубців було у цей день не менше, ніж прихильників „Чорноморської Січі“ — першу на Ню Джерзі з копаного м'яча. Були тут і свої чемпіони, які напевне могли б потрапити до „Книги рекордів“ Гіннеса. У поплудневих годинах, коли на Фестиваль прибули усі, хто хотів прийти, до столів було пробитися. Особливо до столів громад, які зарекомендували себе смачною їжею. А таких було багато. Бо українські жінки уміють не лише гарно вишивати, майстерно розписувати писанки, але й смачно варити.

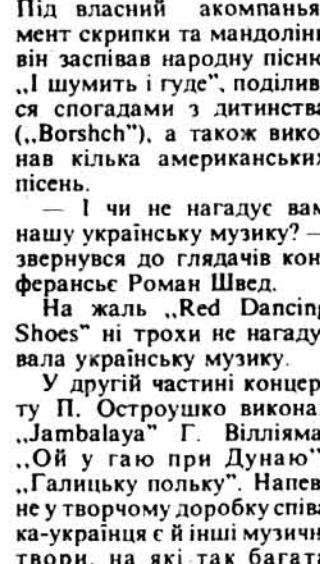

Конферансьє Роман Швед на сцені амфітеатру.

Серед глядачів були люди різних національностей. Судячи з оплесків, їм припали до душі і нестримний „Аркан“, і темпераментна „Гуцулка“, і жартівливий „Пі вторак“, і коломийки. А особливо троїста музика. Про свою троїсту музику гуцули створили потягачі легенди. Три легіни — скрипаль, цимбаліст і сопілкар — закохалися у дівчину. Вибравши нареченого, дівчина запропонувала їм прилюдно змагатися у грі: чи виконання народних найкращим, за того вона і вийде заміж. Кожний легінь грав на своєму інструменті найулюбленішу мелодію. Та виконання було таким майстерним, що жадний з них не дівав переваги. Тоді дівчина звелла кожному заграти одну і ту ж пісню. Але й цього разу нікому з них не змогли віддати першості. І запропонували легіням грати разом. Так від спільної гри народилася нечувана досі чарівна музика. І народившись: неможливо розлучати легінів. А музику ту назвали троїстою... Як добре, що філадельфійський „Черемош“, його мистецький керівник і хореограф Дмитро Сироганів та інструктор Галина Стефурак-Караман дають, щоб троїста музика, що є частиною нашого духовного надбання, не канула в забуття. Брав участь у концерті і популярний дует — Дарка

Українську народну пісню „Ой у полі криниченька“ виконують (зліва) Надія Цвітков, Клавдія Мельник та Лідія Рудич з ансамблем „Черемшина“.

Члени танцювального ансамблю „Лиман“ перед виступом.

Виступають наймолодші учасники Фестивалю — танцювальний ансамбль Українського Народного Дому з Джерзі Сіті. Особливо сподобався глядачам народний танець „Гопака“, що його виконали 6-7 річні танцюристи. В їх очах горіла радість, адже і їм випала честь брати участь у цьому „дорослому“ святі мистецтва і виступати перед такою численною і вибагливою публікою.

На „сцені“ — гуцульський танцювальний ансамбль „Черемош“ з Філадельфії. Звучить троїста музика. Молоді легіни виконують опришківський „Аркан“ улюблений танок Олексія Довбуша. У кинтарях, кри- снях, постоллах, з топиря-

ми, вони ніби зійшли з зелених Карпат, щоб тут, на вільній американській землі, зустрітися з святом української мистецтва, він загадав, що „цією імпрезою ми віддаємо належне жертвам чорнобильської катастрофи“.

Дж. Зілаць високо оцінив українців, які своїм мистецтвом вносять вклад у збагачення і розвиток американської культури.

Голова Фестивального комітету Рома Миськів, вітаючи гостей, підкреслює, що метою цього щорічного Дня Спадщини є пригадати рідну Батьківщину тим, які її пам'ятають, а тим, які ніколи не бачили, відтворити її образ у своїй уяві і викресати любов до неї, до її народу, традицій, мови, мистецтва. „Зберігаймо і плекаймо свої традиції і мову! Роблячи це, ми не розплинемося в чужому національному ідентичності“, — закликала вона, звертаючись до земляків українською мовою, а відтак свій виступ переклала англійською мовою для гостей інших національностей.

Від стейтової Координаційної ради Відділу УККА присутніх привітав голова Володимир Янів.

Звучить американський, а відтак український гімн. Сотні глядачів в амфітеатрі підхоплюють його. Починається мистецька частина програми. Її відкриває „Вітальним танком“ широким танцювальний ансамбль „Сизокрилі“ з Нью Йорку, хореографом якого є Рома Прийма-Богачевська. Танцюристи за традиційним українським звичаєм вітають фестивалних гостей хлібом-сіллю.

З новими творами прибули на Фестиваль художниці Марта Анна Шраменко з Пассейку, Н. Дж., Володимира Васічка з Савт Орандж, Н. Дж., скульптор Франк Височанський з Блейкл, Па., та інші. У кожного з них своя тематика, своя творча школа і свої прихильники. Вперше в Гарден Стейт Арте Центрі виславив на суд глядачів свої рисунки графік з Канади Роман Раделицький.

Великим попитом користувалися платівки і касети з записами музичних творів популярних співаків, ансамблів, композиторів. Все це радо купували гості Фестивалю, щоб поповнити свої фонотеки. А ті, що цікавилися літературою, могли придбати для своїх домашніх бібліотек нові твори видавництва „Пролог“, видання УВАН та інші книги.

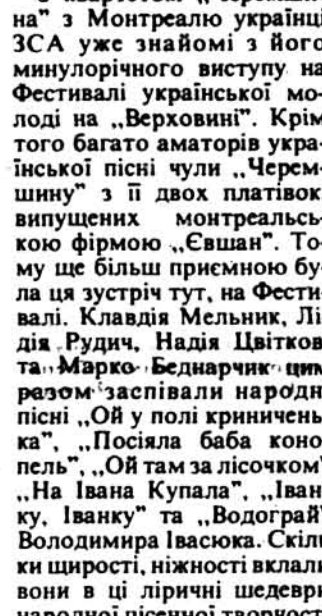
Мав свій стелд і Український Народний Союз. На ньому були представлені видання УНСОУ — щоденник „Свобода“, „Український Тижневик“, журнал для дітей „Веселка“, щорічні „Альманахи“. Координатор братської діяльності Андрій Воробець і агент продажу забезпечив Михайло Стецина давали обширні інформації про діяльність та історію цієї найстаршої і найбільшої у вільному світі української організації, що існує вже 93 роки.

А на широкому полі стадіону розгорілися спортивні баталії. Спорт завжди був і залишається популярним, тому і на Українському Фестивалі він збирає велику кількість глядачів. У цьому році в спортивній програмі взяла участь рекордна кількість дружин копаного м'яча і відбиванки. Про це обширно розповіли у „Спортивних вістях“ вчорашнього числа „Свободи“ Омельян Твардовський, який був відповідальним за спортову програму. Як твердить фестивалі

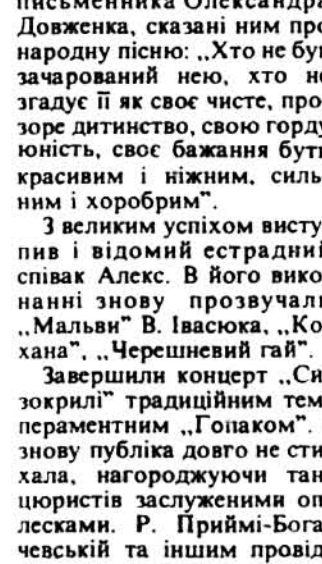
спостерігачі, симпатиків українських вареників і голубців було у цей день не менше, ніж прихильників „Чорноморської Січі“ — першу на Ню Джерзі з копаного м'яча. Були тут і свої чемпіони, які напевне могли б потрапити до „Книги рекордів“ Гіннеса. У поплудневих годинах, коли на Фестиваль прибули усі, хто хотів прийти, до столів було пробитися. Особливо до столів громад, які зарекомендували себе смачною їжею. А таких було багато. Бо українські жінки уміють не лише гарно вишивати, майстерно розписувати писанки, але й смачно варити.

Велика черга стояла і до стелду Українського Народного Дому з Джерзі Сіті. Олесь Благітка, Михайло Пилипчук та їх помічники швидко відпускали відвідувачів. За фестивалний день вони продали понад 4,000 вареників — значно більше, ніж торік. Щоб зробити їх, 12 жінок трудилися три дні. І безплатно. А всього з Фестивалю члени цього Народного Дому привезли понад

Серед глядачів були люди різних національностей. Судячи з оплесків, їм припали до душі і нестримний „Аркан“, і темпераментна „Гуцулка“, і жартівливий „Пі вторак“, і коломийки. А особливо троїста музика. Про свою троїсту музику гуцули створили потягачі легенди. Три легіни — скрипаль, цимбаліст і сопілкар — закохалися у дівчину. Вибравши нареченого, дівчина запропонувала їм прилюдно змагатися у грі: чи виконання народних найкращим, за того вона і вийде заміж. Кожний легінь грав на своєму інструменті найулюбленішу мелодію. Та виконання було таким майстерним, що жадний з них не дівав переваги. Тоді дівчина звелла кожному заграти одну і ту ж пісню. Але й цього разу нікому з них не змогли віддати першості. І запропонували легіням грати разом. Так від спільної гри народилася нечувана досі чарівна музика. І народившись: неможливо розлучати легінів. А музику ту назвали троїстою... Як добре, що філадельфійський „Черемош“, його мистецький керівник і хореограф Дмитро Сироганів та інструктор Галина Стефурак-Караман дають, щоб троїста музика, що є частиною нашого духовного надбання, не канула в забуття. Брав участь у концерті і популярний дует — Дарка

Українську народну пісню „Ой у полі криниченька“ виконують (зліва) Надія Цвітков, Клавдія Мельник та Лідія Рудич з ансамблем „Черемшина“.

Члени танцювального ансамблю „Лиман“ перед виступом.

Виступають наймолодші учасники Фестивалю — танцювальний ансамбль Українського Народного Дому з Джерзі Сіті. Особливо сподобався глядачам народний танець „Гопака“, що його виконали 6-7 річні танцюристи. В їх очах горіла радість, адже і їм випала честь брати участь у цьому „дорослому“ святі мистецтва і виступати перед такою численною і вибагливою публікою.

На „сцені“ — гуцульський танцювальний ансамбль „Черемош“ з Філадельфії. Звучить троїста музика. Молоді легіни виконують опришківський „Аркан“ улюблений танок Олексія Довбуша. У кинтарях, кри- снях, постоллах, з топиря-

ми, вони ніби зійшли з зелених Карпат, щоб тут, на вільній американській землі, зустрітися з святом української мистецтва, він загадав, що „цією імпрезою ми віддаємо належне жертвам чорнобильської катастрофи“.

Дж. Зілаць високо оцінив українців, які своїм мистецтвом вносять вклад у збагачення і розвиток американської культури.

Голова Фестивального комітету Рома Миськів, вітаючи гостей, підкреслює, що метою цього щорічного Дня Спадщини є пригадати рідну Батьківщину тим, які її пам'ятають, а тим, які ніколи не бачили, відтворити її образ у своїй уяві і викресати любов до неї, до її народу, традицій, мови, мистецтва. „Зберігаймо і плекаймо свої традиції і мову! Роблячи це, ми не розплинемося в чужому національному ідентичності“, — закликала вона, звертаючись до земляків українською мовою, а відтак свій виступ переклала англійською мовою для гостей інших національностей.

Від стейтової Координаційної ради Відділу УККА присутніх привітав голова Володимир Янів.

Звучить американський, а відтак український гімн. Сотні глядачів в амфітеатрі підхоплюють його. Починається мистецька частина програми. Її відкриває „Вітальним танком“ широким танцювальний ансамбль „Сизокрилі“ з Нью Йорку, хореографом якого є Рома Прийма-Богачевська. Танцюристи за традиційним українським звичаєм вітають фестивалних гостей хлібом-сіллю.

З новими творами прибули на Фестиваль художниці Марта Анна Шраменко з Пассейку, Н. Дж., Володимира Васічка з Савт Орандж, Н. Дж., скульптор Франк Височанський з Блейкл, Па., та інші. У кожного з них своя тематика, своя творча школа і свої прихильники. Вперше в Гарден Стейт Арте Центрі виславив на суд глядачів свої рисунки графік з Канади Роман Раделицький.

Великим попитом користувалися платівки і касети з записами музичних творів популярних співаків, ансамблів, композиторів. Все це радо купували гості Фестивалю, щоб поповнити свої фонотеки. А ті, що цікавилися літературою, могли придбати для своїх домашніх біблі

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛ!

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Раконого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановані такі турніри:

3-5-го липня — УСЦАК-Схід
8-9-го серпня — Подвійні гри
5-7-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
19-20-го вересня — Запрошений УНС
26-27-го вересня — Подвійні гри Пласт
10-11-го жовтня — КЛК.

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ
НА СОЮЗІВЦІ

П'ятниця, 3-го липня
8:30 веч. — **Василь Мельничин**
при акомпанюванні доньки Адріани
Фортеліаново сольо —
Уліана Пінковської-Сенчишин
10:00 веч. — **ЗАБАВА**
Оркестра „Темпо“

Субота, 4-го липня
8:30 веч. — **КОНЦЕРТ**
Олена Геймур
при акомпанюванні
Уліани Пінковської-Сенчишин
Василь Мельничин
10:00 веч. — **ЗАБАВА**
Оркестра „Темпо“

Субота, 11-го липня
8:30 веч. — **КОНЦЕРТ**
Вокальний квартет „Черемшина“
Монтреаль, Канада
10:00 веч. — **ЗАБАВА**
Оркестра Алік і Дорко

Субота, 18-го липня
8:30 веч. — **КОНЦЕРТ**
Степан Шафировський
Адріан Бриттан
10:00 веч. — **ЗАБАВА**
Оркестра „Гуцули“

Неділя, 19-го липня
4-та по пол. — **КОНЦЕРТ**
в пошану Христителя України
св. Ольги і Володимира

Субота, 25-го липня
8:30 веч. — **КОНЦЕРТ**
Гриць Зозуля
10:00 веч. — **ЗАБАВА**
Оркестра „Трембіта“, Торонто

Субота, 1-го серпня
8:30 веч. — **КОНЦЕРТ**
Тріо „Верховина“
Уліана Сенчишин
10:00 веч. — **ЗАБАВА**
Оркестра „Темпо“

Субота, 8-го серпня
8:30 веч. — **КОНЦЕРТ**
танцювальний ансамбль „Зоря“
10:00 веч. — **ЗАБАВА**
Оркестра Алік і Дорко

Субота, 15-го серпня
8:30 веч. — **КОНЦЕРТ**
Танцювальний ансамбль школи
Роман Приймун-Богачевської
10:30 веч. — **ЗАБАВА**
Оркестра „Хлопці зі Львова“

Субота, 22-го серпня
Танцювальний ансамбль „Дунай“,
Ст. Катерині, Канада
10:00 веч. — **ЗАБАВА**
Оркестра „Гуцули“

Субота, 29-го серпня
8:30 веч. **КОНЦЕРТ**
Оперна Компанія ім. Лисенка
солісти:
Марта Кульчицька-Андріюк
Олена Геймур
Богдан Чаплинський
Ігор Дорін Кравців
Піліно Марта Кузьма-Каннінгем
10:00 веч. — **ЗАБАВА**
Оркестри „Темпо“ і „Ново покоління“

Субота, 5-го вересня
8:30 веч. — **КОНЦЕРТ**
Алекс, вокаліст
Оркестра „Темпо“
10:30 веч. — **ЗАБАВА**
Оркестра „Темпо“

Неділя, 6-го вересня
8:30 веч. — **КОНЦЕРТ**
Жіночий хор „Ясміні“, Торонто
10:00 веч. — **ЗАБАВА**
Оркестра „Темпо“

Субота, 19-го вересня
ДЕНЬ УНСОЮЗУ
8:30 веч. — **КОНЦЕРТ**
Танцювальний ансамбль „Чайка“
10:00 веч. — **ЗАБАВА**
Оркестра Алік і Дорко

Конферансьє: Париса Порет-Лисняк

Програма може бути змінена.
Souzivka UNA Estate
Foodmore Road, Kerhonsk, N.Y. 12446
(914) 626-5641

Розпочинаються...

(Закінчення зі стор. 1)

щина. Друга світова війна; відродження „шестидесятництва“, самвидав; „Інтернаціоналізм чи русифікація“ І. Дзюби (В. Мороз); 3. Вибрані питання з історії України, 1920-1950: створення Советського Союзу, українізація, репресії, штучний голод; створення ОУН, Карпатська Україна, Друга світова війна в Україні й боротьба УПА (В. Косик); 4. Сусідні народи України та їх ставлення до українського народу: історичні взаємини, культурні зв'язки, економічна співпраця (А. Жуковський); 5. Українська література 1920-их і 1930-их років: літературне життя 20-их років, письменницькі організації, різноманітність стилів і жанрів; Сталінський погром і уніфікація в 30-их роках (І. Качуровський); 6. Історія розвитку українського театру: театр в Україні до Першої світової війни і галицький театр: мистецьке об'єднання „Березиль“, театральна діяльність під час Другої світової війни; повсюдний театр в Україні і на еміграції (В. Жила); 7.

Правні основи советської держави: специфіка советського державного устрою і домінуюче значення комуністичної партії, її місце і функції в державі; адміністративні акти, їх роди і правосилність (3. Софолок); 8. Економіка України в ХХ столітті: економічний колоніалізм, експлуатація і русифікація України (М. Богатюк); 9. Визвольні змагання у світі міжнародного права: розбіжності між міжнародним правом і правом самовизначення народів; проблема втручання в внутрішні справи суверенних держав; революції, повстанська боротьба, міжнародні правні постанови щодо охорони поневоленого населення (Б. Вітошинський).

Зацікавлени Курсами Українознавства студенти повинні надіслати свої зголошення і своєчасне замовлення приміщення на адресу: УВУ: Українische Freie Universität, Pienzenauerstr. 15, D-München 80 (Tel. 089/98-69-28)

СТАЛО ВІДОМО, що американського журналіста Чарльза Гласса і двох ліванців, які минулого тижня були відпущені на свободу, викрала в Лівані терористична група, що називає себе „Організація на захист пригноблених на землі“. Про це репортери дізналися з джерел, зв'язаних з ліванською службою безпеки і сирійською розвідкою. Як повідомила бейрутська газета „Аль Нагар“, Сирія поставила ультиматум терористам, щоб вони негайно звільнили Ч. Гласса, якщо не хочуть дочекатися поганих для себе наслідків. Група „Організація на захист пригноблених на землі“ зв'язана з проіранськими терористами з „Партії Аллаха“. Вона взяла на себе відповідальність за викрадення в січні цього року західнонімецького промисловця Рудольфа Кордеса і Альфреда Шмидта. Ця ж група частково несе відповідальність за захоплення вліті 1985 року американського пасажирського літака.

У ФІЛЯДЕЛЬФІ — місті любови відбувся з'їзд сатириків з 11-и різних країн, на якому обговорювалося ролі і стан політичного гумору в цілому світі. Однак президент Рональд Рейс був найчастіше згадуваний, тобто був цілком гумористично-сатиричним прийомом.

Український Народний Союз

пошукує повністю або частково
затруднених, досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

І

ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов
на околиці:

Торонто, Вінніпегу, Монреалу
та інших теренів.

- Впровадженні інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бонуси

Звертатися до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

ШАНОВНІ
ЧИТАЧІ!

Листається дуже мало часу для приготувань до гідного відзначення найбільше величюї події української історії, 1000-ліття прийняття християнства українським народом.

Допоможіть своєю скорою і щедрою пожертвою виконати всі заплановані акції Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні.

Чеки проситись виставляти на: UUAFC, INC. — MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE FUND та вислати на адресу: 1319 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141.

Пожертви звільнені від угодаткування.

Складаю (складаємо) пожертву в сумі

Посвідку проситись виставити на
(по-англійськи)

та переслати

на адресу

(по-англійськи)

Дата

Підпис

З'їзд краків'ян на Союзівці

У дні 25-го і 26-го квітня з. р. відбулася товариська зустріч студентів краківських вишніх шкіл на Союзівці. Не зважаючи на великі віддалення, погану погоду та багато несприятливих обставин причин, багато краківських студентів, що прибули із різних сторін розлогого Американського континенту, зустрічали себе радісно й сердечно, та згадували і ділилися спогадами із своїх юних днів, днів весни.

П'ятниця увечері, в привітний вітальний гостиниці на Союзівці, при вогні ватрана, була наче вступом до автентичної офіційної зустрічі. При вогні у дружньому колі чергувалися спомини веселі й сумні, радісні й хвилюючі, бож і такі були часи, у яких проходила наша молодість. Часи, у яких з журбою і тривогою обмінялися радістю, пориви і надії нашої молодості.

І, наче на стрічці фільму, переходили люди — друзі, і ми згадували їх такими, якими бачили їх своїми очима тоді в давні часи, бо такими зберегли ми їх у своїй пам'яті. Та не лише сентиментальні спомини були темою наших розмов. Друг д-р Ярослав Падох кинув для роздумів реальний плян видання Альманаху про Краків, який відіграв немалу роллю у нашому громадсько-політичному житті. І хоч як видався нам ця думка дещо нереальною, ми все ж таки дискутували над нею із молодечим студентським запалом.

Протягом ночі назрівав і набирив реальних форм цей потрібний задум. І пригадується слова нашої поетеси Уліани Кравченко: „Не мрією улюдуно, не сном, що в блиску дня злітає, — Молодосте, до діла будь крилом, що слід тривкий лишає“.

У суботу, 25-го квітня, від 10-ої години ранку почався з'їзд реєстрацією учасників, якою займався проф. Мирослав Завицький. Ділову частину з'їзду відкрив голова Ініціативного комітету д-р Ярослав Падох, вітаючи учасників та вшановуючи мовчанкою усіх тих, що

відійшли у вічність.

З'їздом проводила президія у складі: д-р Володимир Пушкар — президент; мгр Ольга Козак — секретар, проф. Мирослав Завицький — реєстрація. У програмі нарад з'їзду були: справа створення комітету; вибір управи, спомини про Студентську Громаду і Церкву, спомини про особі факультетів вишніх шкіл Кракова, а також про організацію Пласту і Корпорації. Докладніше обговорено справу видання Альманаху українського життя у Кракові на тлі столітньої історії українського Кракова та вибір редакційної колегії. Збори, що проходили у дружній і діловій атмосфері, вибрали першу управу комітету, до якої увійшли: д-р Ірина Падох, голова; д-р В. Пушкар, заступник голови; проф. М. Завицький, секретар, і мгр Ольга Козак, член.

Рішено теж приступити негайно до підготовки Альманаху і у зв'язку з тим намічено склад редакційної колегії у складі: д-р Микола Климишин, голова; члени — мгр Володимир Нічай, ред. Ярослав Зареба, мгр Остап Савчинський, мгр Остап Олесницький та письменниця Ірина Дибко-Филипчук. Під час з'їзду ділилися думками про Студентську Громаду д-р Ірина Падох і Ольга Козак; про подорож до Кракова д-р Роман Граб; про правничий — мгр Марія Лиса Масюк і д-р Ярослав Падох; про Гриничу академію проф. д-р Степан Тисовський; про торговельну академію — мгр Ольга Козак; про академію мистецтва — мгр Марія Гарасовська-Дачишин, про Фізичне виховання — мгр Ольга Патріло-Мороз; про Пласт у Кракові — проф. Мирослав Завицький; про Корпорацію — мгр Марія Лиса Масюк і д-р Роман Граб, про політичне обличчя студентів у Кракові — мгр Остап Савчинський.

Під час зустрічі відбулася виставка світлин і альбомів із студентського життя Кракова; були тут теж репродукції мистецьких

ікон та інших картин Марії Гарасовської-Дачишин, мистця, колишньої студентки Краківської академії мистецтва. Молитвою „Христос Воскрес“ почато святочну вечерю, якою проводили д-р Володимир Пушкар і Марія Гарасовська-Дачишин.

На початку вечері відчитано привіт від Владки Іннокентія, мгра Володимира Нічая, колишнього голови Студентської Громади у Кракові, д-ра Миколи і Олени Климишин і д-ра Остапа Барана.

Під час вечері, яка проходила у веселій атмосфері, етас Ірина Дибко відчитала власного укладу гарну поему про „Весну у Кракові“ на підставі розповіді її мужа д-ра Бориса Филипчака. Далі ділилися спогадами: мгр Марія Гарасовська-Дачишин про Академію мистецтва і про українських студентів в ній; проф. д-р Степан Тисовський навістлював значення Гриничої академії, а д-р Роман Граб розповів про веселі часи студентського життя.

При веселій і дружній гутірці минав скоро час так, як минає у житті скоро усе, що гарне. Д-р Ярослав Падох закінчив офіційну частину з'їзду пригладом про рішення видати Альманах, до публікації якого мусять причинитися усі студенти Кракова.

У неділю всі учасники зустрічі вислухали св. Літургію у церкві св. Тройці в Кергонксоні, а відтак — були знімки та спільний обід. І прийшло прощання, яке завжди сповнене сентимента-

льними почуваннями і яке завжди та хочеться продовжити. Ми прощалися піснями, що їх співали усі ті, що спішилися додому. І перед нами було питання: чи ми ще зійдемося знову? Питання це було в усіх нас — у одних на устах, у других у думках. І треба нам вірити, що такі зійдемося знову, зійдемося при нашому Краківському Альманахові. І так віджмуть наші дні весни, які у реальному оформленні залишають тривалий слід по нас, а для нас просять темну путь — путь життя.

Ольга М. Козак

Союз...

(Закінчення зі стор. 1)

провели широкі і детальні дискусії над діяльністю централі та окремих осередків. Іноді дискусія порушувала й загальні проблеми виховання, взаємини із ієрархією і священниками та зберігання традицій і мови в Церкві. У висліді ухвалено продовжувати заходи для розбудови т.зв. Ювілейної Братської Фундації, призначеною головно на видання книги д-р Юрія Гарасовського „Історія братського руху на Україні“; рішено придбати в ювілейному році хоругву Союзу та відбутися п'ятій делегатській з'їзду Союзу у жовтні 1988 року в Чикаго. Прийнято з присмиленістю до відома, що незадовго в трьох осередках

розпочинається будова Божого храму або релігійно-культурного осередку; в цих зусиллях сестринства і братства повинні виявити більшу активність. Далі наголошено потребу навізати співпрацю з тими братствами і сестринствами, які ще не є членами Союзу, як також підкреслено необхідність приєднувати молодших членів, а де можна творити молоді братства (такі існують в чотирьох осередках).

В рамках зустрічі відбулася ще доповідь голови Союзу В. Маркуса на тему „Ювілей Тисячоліття, його значення і наслідки“. Після представлення цікавих і детальних інформацій про святкування в загальному манітабі (головно з рамені Центрального Ювілейного

Комітету УКЦеркви та спархіяльних комітетів), як також про деякі проекти наукових та громадських комітетів, доповідач звернув увагу на справи релігійної віднови, національно-релігійного переродження українців. Згадав також про режимові святкування в Москві чи на Україні та про спроби втягнути західний світ, зокрема Апостольську Столицю, в ці політичні святкування.

В неділю, 21-го червня учасники нарад брали участь в Божественній Літургії в церкві Пресвятої Тройці, а пообіди в перемножні відкриття пам'ятника св.п. Патріархові Йосифові перед адміністративним будинком на Союзівці. В цій урочистості брали участь Владика Василь Лостен, духовенство, головний прелат УНСОЮЗУ д-р Іван Філіс та багато представників від громадських і мирянських організацій. Серед інших, коротке слово виголосила голова Союзу Братств і Сестринств, а братство і сестринство із Рошестеру та Союз склали вітні підніжки пам'ятника. На загал кергонксонські наради належали до найуспішніших річних нарад в останньому часі, до чого причинилися своєю працею і гостинністю місцеві сестринства і братчики, під проводом голови Братства св. Володимира І. Паращука та скарбника С. Орловського.

Ярослав Хоростіль
і Роман Костюк
СПОРТОВЕ
ТОВАРИСТВО
„УКРАЇНА“
— ТОРОНТО
(у 35-річчя)

Накладом Спортивного Товариства „Україна“, Торонто, Канада, 1983, з друкарні В-ва „Київ“, стор. 427, ціна \$20.00.

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Мешканці міста Нью Джерсі об'єднують 6% податкового податку

Granite

Marble

Bronze

Тел.: (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE

IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБЕРГУ, НЮ ЙОРК.

26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
ВСІ ШКОЛЬНІ КНИЖКИ ПРОСІМО ЗАМОВЛЯТИ В АРЦІ. На складі юнаки ВСІХ видавництв. Одержати на спільний день після телефонічного замовлення.

НА ПРОДАЖ

Kerhonsk, N. Y. For Sale:
• 3 bedroom House — \$55,000.00
• 3 bedroom Brick — 2 ac. — \$150,000.00
• 20 acres wooded — Reduced — \$220,000.00
N. SURAWY — BROKER — 914-626-3551

P.I.Z.N.E.

ORCHESTRA
ВЕСЕЛІ НОЧІ
HAPPY NIGHTS
P.O. Box 297, Liverpool, N.Y. 13088
Michael Bily, tel.: (315) 468-0088

HELP WANTED

Молоде професійне подружжя на передмісті Дітройту, Міч., пошукує спільно жити українську середнього віку, може бути, з новоприбулих, для опіки над 8 місячним хлопчиком. В родині ще інший 5-літній хлопчик, але він в робочі дні ходить до передшкільки. Можна жити разом з родиною у вигідній відокремленій кімнаті з ланцюжком; харчі на місці; платня згідно з домовленнями. Телефонувати можна цілий день в Нью Йорку на число — (718) 545-9020, а в Дітроїті (313) 855-3263. Зацікавлених з інших місцевостей господарі покриють усі кошти подорожі.

ДО ВІНАЙМУ

Якщо плануєте спокійні
вакації, серед зелені коло
Союзівки — до винайму
KIMNATI
Тел.: (914) 626-7801

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
Funeral Director
Chapels available throughout
the Metropolitan Area

HURYN MEMORIALS
ВИРОБЛЯЄМО НА ЗАМОВЛЕННЯ ТА ВИМОНТУЄМО НАЙКРАЩОЮ ЯКОСТЮ
ПАМ'ЯТНИКИ
в околиці Нью Йорку, виключаючи центри: св. Духа в Гемптонбургу, Н. Я., св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., Пайн Буш в Кергонксоні та Глен Спей, Н. Я.
Ми пропонуємо особисті послуги та поради у Вашому домі.
За двома вибраними представниками
спід телефонувати
IWAN HURYN
P.O. Box 121
Hamptonburgh, N.Y. 10916
(914) 427-2684
BONDIAN REKSHYNSKY
45 East 7th Street
New York, N.Y. 10003
(212) 477-6523